

RAMAEKERS, Johan H. (Mechelen-aan-de-Maas 17 juli 1862 – Zelem 28 augustus 1930).

Studeerde aan het Sint-Servaascollege te Luik en werd postbediende in zijn geboortedorp. Raemaekers volgde later de normaalafdeling van het Koninklijk Atheneum te Hasselt en werd onmiddellijk hoofdonderwijzer te Peer, maar tijdens de schoolstrijd om zijn katholicisme naar Leopoldsburg verplaatst. Tussen 1884 en 1889 was hij opnieuw hoofdonderwijzer te Zelem. In 1889 liet hij het onderwijs varen en werd hoofdredacteur van *Het Land*, waarvan hij voordien reeds correspondent was.

In 1891 verhuisde Ramaekers naar Brussel (Laken). Samen met zijn redactiesecretaris **Lode Opdebeek** stichtte hij er in 1893 de literaire periodiek *Vlaamsch en Vrij* (1893-1897), die hij zelf drukte en waarvan hij tot eind 1894 hoofdredacteur bleef. Vanaf 1 oktober 1893 gaf Ramaekers gelijktijdig *De Stem* uit, het officieel orgaan van de **Vlaamsche Volkspartij**, en van einde 1893 – begin 1894 tot 1895 ook diens opvolger *Vlaamsch en Vrij*, “de Stem der Vlaamsche Volkspartij”, waarvan de redactie bij **Maurits Josson** berustte. Ramaekers was tevens oprichter van *De Laekenaer*, het eerste Vlaamsgezinde weekblad in de koninklijke residentie.

Ramaekers behoorde tot de radicale fractie van de in 1892 gestichte Vlaamsche Volkspartij. Hij was ook bestuurslid van de **Vlaamsche Volksbond**. Samen met zijn vriend **Edward Lorent** stichtte hij er een afdeling van te Laken, die spoedig ongeveer vijfhonderd leden telde en kon bogen op een eigen kosteloze Vlaamse uitleenbibliotheek. Intussen was hij ook hoofdredacteur geworden van *Het Vlaamsche Volk* (1894-1898) en *Het Huisgezin* en had hij meegewerkt aan de volksbladen *De Kleine Patriot* (1889-1901) en *De Brusselaar*. Hij had ook twee drukkerijen gesticht, een te Laken en een te Brussel, beide Conscience genaamd.

In november 1899 keerde Ramaekers terug naar Zelem, waar hij snel carrière maakte als industrieel. Hij nam er de naamloze vennootschap Gieterijen Gebroeders Cruls over. In 1901 werd hij katholiek gemeenteraadslid en een jaar later, van 1902 tot aan

zijn overlijden, burgemeester van Zelem. Als voorzitter van de Gewestelijke Kredietmaatschappij van Werkmanswoningen bevestigde hij zijn reputatie als sociaalvoelend democraat. Hij ijverde voor volks- en vakonderwijs in de moedertaal. In 1904 werd hij verkozen tot provincieraadslid voor Limburg en in 1913 tot katholiek volksvertegenwoordiger van het arrondissement Hasselt-Sint-Truiden. Van 1926 tot aan zijn dood in 1930 oefende hij het ambt van secretaris van de Kamer van Volksvertegenwoordigers uit. Behalve journalistiek schreef Ramaekers ook nog literair werk, zij het van geringe waarde.

LITERATUUR: L. Jansegers, 'Onmachtpositie van het Brusselsse flamingantisme (1884-1895)', in *Taal en Sociale Integratie*, VI, 1982, p. 107-139; – M. Carlier en A. Deprez, *Vlaamsch en Vrij (1893-1897)* (Bibliografie van de Vlaamse tijdschriften in de negentiende eeuw, nr. 23, 1989).

LAETITIA JANSSEUNE* EN MARC CARLIER